

[Søren P. Larsen.]

en saglig Debat. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ved at se tilbage i Rigsdagstidenden kan finde noget om, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Is-transportdebat noget Sted er betegnet som en saglig Debat. Og man kunde nævne mange andre Tilfælde, hvis man vilde, saa det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde holde sig fra at give os gode Raad. Dertil kommer — og det er ogsaa en af Aarsagerne til, at Forespørgselen stilles —, at den Begrænsning, der er indført i Talefriheden her i Tinget, hvorefter hvert Medlem kun kan have Ordet en halv Time, ganske naturligt drager en Grænse for, hvor mange Sager man kan fremdrage under Finanslovdebatten.

Dernæst vil jeg sige, at det er ikke os, der har forsøgt at mistænkeliggøre Arbejdsløshedsforsikringen. Jeg vil paastaa, at de, der retter en saglig og velbegrunnet Forespørgsel til Ministeren, naar der under Rets-sager konstateres Misligheder, der affindes med Fængselsstraf, og naar der gennem Vidneudsagn samt Udtalelser af Ledere af disse Kontorer fremkommer Opfattelser, som gaar ud paa, at saadan gør de praktisk talt alle sammen, mistænkeliggør ikke Arbejdsløshedsforsikringen, men det gør de, der vil hævde, at der ingen Fejl er begaaet. Derfor er der ingen Grund til at sige, at vi, der retter denne Forespørgsel, vil søge at mistænkeliggøre, vi vil netop søge at fjerne Mistænkeliggørelsen.

Saa var det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen inde paa, at der var ingen Mulighed for at foretage sig mere med Hensyn til Kontrollen. Jeg tror heller ikke, man kan komme stort længere efter det System, vi har for Øjeblikket. Jeg ønsker ikke at fremkalde Udtalelser fra den ene eller den anden Side angaaende Betimeligheden eller Nødvendigheden af at vende tilbage til det Kortsystem, vi har haft; hvis der er Mulighed for gennem et skarpere opbygget System at værne mod Misbrug og ogsaa undgaa de tragiske Hændelser, som Rets-sagerne har afsløret, tror jeg, at baade Arbejdsgivere og Arbejdere og ikke mindst Politikerne er dybt interesserede deri. Jeg gaar ud fra, at hele Rigsdagen er enig herom. Jeg ved godt, som jeg udtalte, at en væsentlig Modstand mod Kortsystemet

kommer fra Arbejdsgiverne, jeg nævnte det i mit første Indlæg, men jeg tilføjede, at siden da er vi kommet ind paa mange flere Omraader, hvor Indberetninger fra Arbejdsgiverne foretages. Det eneste rigtige vil være at indføre et System, byggende paa det Grundlag, jeg her har skitseret, saaledes at enhver understøttet Person maa forstaa, at som Betingelse for at opnaa Understøttelse maa han underkaste sig en vis Kontrol; denne Kontrolls Karakter kan ændres, efter som Forholdene gør det nødvendigt. Jeg tror ikke, der er ret mange, der med Virkning vil kunne modsætte sig Drøftelsen af et bedre Kontrolsystem end det, vi har.

Den Tanke, den højtærede Minister fremsatte, om at faa et nærmere Samarbejde i Stand mellem Arbejdsløsheds-kassen og de offentlige Arbejdsanvisningskontorer samt de sociale Udvalg kan vist være meget fornuftig og rimelig. I det hele taget er jeg tilbøjelig til at tro, at der maa kunne skabes en lidt fastere Samvirken end den, der for Øjeblikket foregaar, ogsaa med Hensyn til Tilfælde, som ikke berøres af denne Forespørgsel, nemlig Forhold ude omkring i Kommunerne, hvor Socialhjælp udbetales. Hvis der er to om at narre det offentlige, ligegyldigt om det er Arbejdsgivere eller Arbejdere, kan der altid foregaa Misligheder. I det Øjeblik man staar over for et samlet Forsøg paa at begaa Urime-ligheder og Ulov-ligheder, er det svært at komme dem til Livs.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde rent ud, hvad han mente, og det er jeg ham egentlig taknemmelig for. Der var ikke Spor af Begrundelse for Forespørgselen, saadan som Ministeren havde erklæret, der var. Nej, det var en Forespørgsel, der var fremsat alene for at lægge den sociale Lovgivning og Arbejderbevægelsen for Had — med Tryk paa Had. Det ærede Medlem kan jo godt fremsætte saadanne Paastande, men de gør ikke saa stor Virkning, som han selv tror, og hele den historiske Redegørelse for de Misligheder, der her har fundet Sted, har været Begrundelse nok for at føre Sagen frem til Drøftelse og af-æske Ministeren en Erklæring. Da det ærede Medlem ikke kunde finde paa andet at sige, nævner han alle andre Omraader, hvor der laves Snyderier, med Hensyn til